

árratappa, útteldes: parrem et úfs innimenne surreb rahwa eest, enne kui feif rahwas hukka saab.

Mis nüüd praego olleme **XI.** peatúkkist sütsadik kuulnud, et Jesus Petanias laatsarusst surmast úllesárratas ja sellepárrast paljo rahwas temma sisse uskus, agga Wariserid temma wasto tiggedaks said, súndis **P a a s t o - k u** lõppetusse pole.

Joan. XI. 54—57.

„Siis“, — kui Kaiwas jo olli nou annud, Jesusst árratappa — „ei káinud temma mitte ennam arwalikkult Juda rahwa seas, waid láks seált árra úhte male kórwe liggi, úhte liinna, mis hütakse Ewraimiks, ja wibis seinna omma júngrittega!“

Seia Ewraimi-liinna jái Jesus Júrri-ku hakkatusse sadik, ja úllemad preestrid ja Wariserid ollid kásko annud, tedda finni wõtta.

Joan. XII. 1.

Agga 6 páwa enne Pasa pühha tulli Je-

sus Petania, kus laatsarus olli, kes surnud olli olnud, kedda temma surmast olli úllesárratanud.

Se olli siis, armad luggejad, se kolmas ja wiimne kord, et meie kallis Önnisteggia Jerusalemma-liinna láks, ning temma kibbedad kannatamisse páwad liggi joudsid, mis Júrri-ku essimesse páwade peale langes. Lemma tulli 7^{mal} Júrri-ku páwal, pühhade walmistamisse páwal, se on meie Redel, Petania.

Joan. XII. 2—11.

Petanias, laatsarusse, Maria ja Marta maias, tehti Jesussel suurt söma-aia, kelle jures Martale paljo teggemist olli; siin woidis ka Maria Jesusse jallad selge ja wágga kalli nardi salwiga ja kuiwatus temma jallad omma juustega. — Judas Iskariot ep olnud agga mitte sellega rahhul, waid ütles: „sedda salwi olleks woinud müa ja waestele anda!“ Jesus agga ütles: „maesed on ifka teie jures, agga mind ep olle teile mitte ifka!“ Kui nüüd rahwas sedda kuulda sai, et Jesus